

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 04.05.2016, sp. zn. 3 Tdo 446/2016, ECLI:CZ:NS:2016:3.TDO.446.2016.1

Číslo: 23/2017

Právní věta: Zastavení trestního stíhání pachatele trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku pro neúčelnost ve smyslu § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. nelze odůvodnit jen tím, že posuzované trestní stíhání může vést k uložení trestu, který je zcela bezvýznamný ve srovnání s nepodmíněným trestem odnětí svobody, který byl pachateli již pravomocně uložen a jehož výkon mařil tím, že jej nenastoupil. Je třeba vzít v úvahu také další okolnosti, zejména délku uloženého trestu a celkovou dobu, po kterou pachatel maří jeho výkon. Smyslem této skutkové podstaty je zabezpečit řádný výkon nepodmíněných trestů odnětí svobody trestním postihem odsouzených, kteří se nástupu tohoto trestu vyhýbají. Tohoto účelu zpravidla nelze dosáhnout zastavením trestního stíhání z důvodu uvedeného v § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř., neboť takový postup by mohl vést k tomu, že v případě uloženého dlouhodobého nepodmíněného trestu odnětí svobody by jednání pachatele, který delší dobu jeho výkon maří, fakticky nebylo postiženo.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 04.05.2016

Spisová značka: 3 Tdo 446/2016

Číslo rozhodnutí: 23

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, Zastavení trestního stíhání

Předpisy: § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř.
§ 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud k dovolání nejvyššího státního zástupce podanému v neprospěch obviněného V. B. proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 12. 11. 2015, č. j. 4 To 697/2015-140, jako soudu stížnostního v trestní věci vedené u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 3 T 172/2015, podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. zrušil napadené usnesení a jemu předcházející usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 9. 2015, č. j. 3 T 172/2015-127, jakož i další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a podle § 265l odst. 1 tr. ř. Okresnímu soudu v Českých Budějovicích přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Dosavadní průběh řízení

1. Usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 9. 2015, č. j. 3 T 172/2015-127, bylo podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. a § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. zastaveno trestní stíhání obviněného V. B. pro skutky spočívající v tom, že obviněný:

„1. v době od 18:00 hod. dne 26. 1. 2015 do 13:30 hod. dne 30. 1. 2015 v Č. B., v ulici J. K., se zjištěným záměrem nezjištěným způsobem překonal vchodové dveře do panelového domu a následně vstupní dveře do sklepních prostor v přízemí domu, v nichž odcizil po přeštípnutí oka visacího zámku zn. FAB, modré barvy, ze sklepní kóje dámské trekingové jízdní kolo zn. Author, typ Thema, černobílé barvy, vybavené přesmykači na gripech, čelistovými brzdami, předním i zadním plastovým blatníkem, černé barvy, předním i zadním světlomětem a kovovým stojánkem, v hodnotě 2 000 Kč, a 1 pár sjezdových carvingových lyží zn. Head, šedooranžové barvy, včetně vázání, v hodnotě 1 000 Kč, čímž R. B. způsobil škodu odcizením věcí v celkové výši 3 000 Kč a znehodnocením visacího zámku zn. FAB ve výši 100 Kč, a po odšroubování petlice ze sklepní kóje pánské horské jízdní kolo zn. Olymp, nezjištěného typu a výrobního čísla, červenošedé barvy, s odpruženou přední vidlicí, vybavené převody 3 x 5, páčkovými přesmykači zn. Shimano a čelistovými brzdami, v hodnotě 1 000 Kč, pánské trekingové jízdní kolo zn. Olymp, nezjištěného typu a výrobního čísla, stříbrné barvy, s odpruženou přední vidlicí, vybavené převody 3 x 5, páčkovými přesmykači zn. Shimano, čelistovými brzdami, předním i zadním plastovým blatníkem, černé barvy, v hodnotě 1 000 Kč, 1 pár dámských zimních bruslí nezjištěné značky, modré barvy se stříbrnými lemy po stranách, velikosti 41, v hodnotě 300 Kč, a 1 pár pánských zimních bruslí, nezjištěné značky, černé barvy se stříbrnými lemy po stranách, velikosti 41 v hodnotě 300 Kč a pánské in-line brusle zn. Bauer, černé barvy, v hodnotě 1 000 Kč, čímž L. A. způsobil škodu v celkové výši 3 600 Kč,

2. v době od 16:00 hod. dne 1. 2. 2015 do 16:00 hod. dne 16. 3. 2015 v Č. B., v L. ulici, v úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch vnikl pomocí nalezených klíčů do panelového domu a jeho sklepních prostor, posléze po vypáčení visacího zámku do sklepní kóje, ze které odcizil 6 sklenic s nakládanými okurkami zn. Hamé, o obsahu 1 l, v hodnotě 37,90 Kč, v celkové hodnotě 227,40 Kč, a 14 ks rybích konzerv s tuňákem zn. Giana, v hodnotě 29,90 Kč, v celkové hodnotě 418,60 Kč, a tak M. D., způsobil škodu odcizením věcí v celkové výši 646 Kč a poškozením visacího zámku ve výši 100 Kč,

a jednání pod body 1. a 2., jimiž uvedeným subjektům způsobil škodu odcizením věcí v celkové výši 7 246 Kč, se dopustil přesto, že rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 21. 11. 2012, č. j. 3 T 110/2012-307, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 12. 2013, č. j. 4 To 70/2013-346, byl odsouzen mimo jiné pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 roky, výkon kterého byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let za současného vyslovení dohledu, když usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 2. 2015, sp. zn. 3 T 110/201-4432, pravomocným dnem 18. 6. 2015, bylo rozhodnuto, že trest vykoná,

3. v době od 13. 2. 2015 do 07.15 hod. dne 7. 5. 2015, kdy byl na základě příkazu Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 3. 2015, sp. zn. 5 T 157/2014, zadržen a dodán do výkonu trestu odnětí svobody v Č. B., případně jinde v úmyslu vyhnout se výkonu trestu odnětí svobody nenastoupil do Vazební věznice v Č. B. k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 9. 2014, č. j. 5 T 157/2014-41, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 12. 2014, č. j. 4 To 617/2014-65, ačkoli dne 6. 2. 2015 osobně převzal výzvu Okresního soudu v Českých Budějovicích k nástupu do výkonu trestu odnětí svobody s termínem nástupu nejpozději do sedmi dnů od obdržení výzvy k nástupu v době od 8.00 do 16.00 hod. ve Věznici Č. B., neboť trest, k němuž

může trestní stíhání vést, je zcela bez významu vedle trestu, který byl pro jiný čin obžalovanému již uložen, a to rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 7. 2015, sp. zn. 5 T 214/2014.“

2. V nich byly obžalobou státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích ze dne 12. 8. 2015, č. j. ZT 293/2015-13, spatřovány přečiny krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b) odst. 2 trestního zákoníku [tj. zákona č. 40/2009 Sb., účinného od 1. 1. 2010 (dále jen „tr. zákoník“)], porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku (skutky ad 1. a 2.) a dále přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku (skutek ad 3.).

3. O stížnosti státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích rozhodl ve druhém stupni Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 12. 11. 2015, č. j. 4 To 697/2015-140, jímž ji podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl jako nedůvodnou.

II. Dovolání

4. Rozhodnutí stížnostního soudu a v návaznosti na tom i jemu předcházející rozhodnutí soudu prvního stupně napadl následně dovoláním nejvyšší státní zástupce (dále také „dovolatel“). Učinil tak v neprospěch obviněného a uplatnil v něm důvody uvedené v ustanoveních § 265b odst. 1 písm. f), l) tr. ř.

5. V odůvodnění tohoto mimořádného opravného prostředku dovolatel předně připomněl, že soudy obou stupňů ve svých rozhodnutích nikterak nezpochybnily důvodnost trestního stíhání obviněného V. B. pro výše popsané přečiny. Neúčelnost trestního stíhání pak odůvodnily poukazem na uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody či přeměnu trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem výkonu na trest nepodmíněný v jiných trestních věcech obviněného. Konkrétně se jednalo o nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře patnácti měsíců, který byl obviněnému uložen v trestní věci vedené Okresním soudem v Českých Budějovicích pod sp. zn. 5 T 214/2014, o nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře osmi měsíců uložený obviněnému v trestní věci vedené týmž soudem pod sp. zn. 5 T 157/2014, přeměnu podmíněného trestu odnětí svobody ve výměře dvou let na trest nepodmíněný v trestní věci Okresního soudu v Kutné Hoře sp. zn. 2 T 113/2013, dále přeměnu podmíněného trestu odnětí svobody ve výměře tří let na trest nepodmíněný v trestní věci Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 3 T 110/2012 a konečně předpokládanou přeměnu trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin v trestní věci vedené týmž soudem pod sp. zn. 5 T 109/2014.

6. S úvahami soudů, jimiž odůvodnily svůj postup v nyní projednávané trestní věci, se dovolatel neztotožňuje. Připustil, že pro závěr o neúčelnosti trestního stíhání obviněného může svědčit dřívější uložení několika výše zmíněných nepodmíněných trestů odnětí svobody, které v úhrnu činí šest let a jedenáct měsíců odnětí svobody, nepočítaje v to možnou přeměnu trestu obecně prospěšných prací v trestní věci Okresního soudu v Českých Budějovicích vedené pod sp. zn. 5 T 109/2014. Tato skutečnost by však podle jeho názoru případně mohla odůvodnit zastavení trestního stíhání podle § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. u majetkové trestné činnosti, tedy u skutků uvedených v bodech ad 1) a 2) výroku usnesení soudu prvního stupně, v nichž byly obžalobou spatřovány přečiny krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 tr. zákoníku a porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku; zvláště s ohledem na poměrně bagatelní povahu této trestné činnosti, danou výší způsobené škody.

7. Jinak je tomu ovšem v případě přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku, který je z hlediska posouzení účelnosti dalšího trestního postihu

obviněného velmi specifický. Dovolatel zdůraznil, že účelem dané skutkové podstaty je zabezpečit řádný výkon nepodmíněných trestů odnětí svobody trestním postihem odsouzených, kteří se nástupu tohoto trestu vyhýbají. Tohoto účelu lze však podle jeho přesvědčení dosáhnout pouze důsledným ukládáním trestů, obvykle nepodmíněných, bez ohledu na další nepodmíněné tresty těmto odsouzeným uložené. V uvedených souvislostech nejvyšší státní zástupce poukázal na to, že předmětnou problematikou se již v minulosti zabýval také Nejvyšší soud, který v usnesení ze dne 17. 7. 2013, sp. zn. [8 Tdo 642/2013](#), formuloval stanovisko, podle něž při úvahách, zda je možno zastavit trestní stíhání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku pro neúčelnost, tedy podle § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř., je třeba se zabývat nejen rozdílem mezi oběma tresty, tj. nenastoupeným a nyní potencionálně hrozícím, ale zejména i tím, zda neuložení dalšího trestu bude odpovídat účelu trestu, resp. stupni závažnosti uvedeného přečinu a dosavadnímu způsobu života pachatele. Přitom čím dlouhodobější bude dříve uložený mařený trest, tím bezvýznamnější se vedle něj bude jevit trest další, ale naopak tím významnější se bude jevit závažnost nenastoupení již uloženého dlouhodobějšího trestu, tedy závažnost přečinu podle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku a význam recidivy.

8. Tyto dva hlavní momenty se podle dovolatele u skutkové podstaty trestného činu podle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku vzájemně vyvažují, neboť nově spáchaný trestný čin přímo souvisí s trestem uloženým za trestný čin předchozí. Ono „vyvážení“ pak v zásadě vylučuje možnost zastavit jako neúčelné trestní stíhání obviněného, který se vyhýbal nastoupení trestu odnětí svobody. Nový trestný čin a dosavadní způsob života pachatele (jeho recidiva) se v takovém případě totiž jeví jako příliš závažné, než aby bylo možno dosáhnout splnění účelu trestu za nový trestný čin jenom výkonem dříve uloženého trestu. Výjimky z uvedeného pravidla by bylo podle názoru dovolatele možno připustit jen ve zcela extrémních případech, v nichž by z konkrétních zákonných důvodů hrozil obviněnému za takové maření nový trest odnětí svobody velmi krátkého trvání.

9. Dovolatel poukázal na to, že smyslem ustanovení § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku je postih pachatele, který bez závažného důvodu nenastoupí k výkonu trestu odnětí svobody. To znamená, že pokud by byla akceptována argumentace, o kterou se opírají rozhodnutí soudů v projednávané trestní věci, že celkový trest odnětí svobody v trvání šesti let a jedenácti měsíců sám o sobě v podstatě zabezpečuje naplnění účelu trestu u obviněného, a že ukládání dalšího trestu za jeho nenastoupení proto není nezbytné, v praxi by to znamenalo prosazení názoru, že příkaz k nástupu dlouhodobého trestu odnětí svobody není třeba respektovat a že toto nerespektování není třeba ani trestněprávně postihovat. A jelikož u každého dlouhodobějšího trestu odnětí svobody by se sankce za jeho nenastoupení nejevila nikdy dostatečně významná, nebylo by pak možno sankcionovat žádné nenastoupení takového trestu. Jinými slovy, čím vyšší by byl nenastoupený trest odnětí svobody, tím menší by byl zájem pachatele postihnout podle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku.

10. Své dovolání proto nejvyšší státní zástupce shrnul tak, že stížnostní soud v rozporu s § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. a soud prvního stupně v rozporu s § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. a § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. dospěly k nesprávnému závěru, pokud dovodily, že trest, k němuž může trestní stíhání obviněného V. B. vést, je zcela bez významu vedle již uloženého dlouhodobého trestu odnětí svobody. Právě délka takového trestu naopak zvýšila závažnost následného vyhýbání se jeho nástupu, zdůraznila význam recidivy, a posílila tak i význam postihu za nově spáchaný přečin. To znamená, že v projednávané trestní věci ve skutečnosti nebyly splněny zákonné podmínky pro zastavení trestního stíhání podle § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. Pokud stížnostní soud vadné rozhodnutí soudu prvního stupně o zastavení trestního stíhání potvrdil, naplnil tím dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. l) tr. ř. ve vztahu k dovolacímu důvodu § 265b odst. 1 písm. f) tr. ř.

III.

Připustnost dovolání

11. Nejvyšší státní zástupce je podle § 265d odst. 1 písm. a) tr. ř. osobou oprávněnou k podání dovolání pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného. Dovolání bylo podáno v zákonné dvouměsíční dovolací lhůtě (§ 265e odst. 1 tr. ř.) a současně splňuje formální a obsahové náležitosti předpokládané v ustanovení § 265f odst. 1 tr. ř.

12. Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 265c tr. ř.) především zkoumal, zda v předmětné věci jsou splněny podmínky přípustnosti dovolání podle § 265a tr. ř. Shledal, že dovolání je přípustné podle § 265a odst. 1, odst. 2 písm. h) tr. ř., neboť napadá rozhodnutí soudu druhého stupně, jímž bylo pravomocně rozhodnuto ve věci samé a kterým byl zamítnut řádný opravný prostředek (stížnost) státní zástupkyně proti usnesení uvedenému v § 265b odst. 1 písm. f) tr. ř., jímž bylo rozhodnuto o zastavení trestního stíhání obviněného. Poněvadž dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v ustanovení § 265b tr. ř., bylo dále zapotřebí posoudit otázku, zda konkrétní důvody, o které nejvyšší státní zástupce dovolání opírá, lze podřadit pod dovolací důvody podle ustanovení § 265b odst. 1 písm. f), l) tr. ř., na které odkázal.

13. Důvodem dovolání podle ustanovení § 265b odst. 1 písm. l) tr. ř. je existence vady spočívající v tom, že bylo rozhodnuto o zamítnutí nebo odmítnutí řádného opravného prostředku proti rozsudku nebo usnesení uvedenému v § 265a odst. 2 písm. a) až g) tr. ř., aniž byly splněny procesní podmínky stanovené zákonem pro takové rozhodnutí, nebo byl v řízení mu předcházejícím dán důvod dovolání podle § 265b odst. 1 písm. a) až k) tr. ř. Předmětný dovolací důvod tedy dopadá na případy, kdy došlo k zamítnutí nebo odmítnutí řádného opravného prostředku bez věcného přezkoumání, a procesní strana tak byla zbavena přístupu ke druhé instanci, nebo byl-li zamítnut řádný opravný prostředek, ačkoliv již v předcházejícím řízení byl dán některý ze shora uvedených dovolacích důvodů. Nejvyšší státní zástupce uplatnil uvedený dovolací důvod v jeho druhé alternativě, která by v posuzovaném případě byla naplněna za předpokladu, že by napadené rozhodnutí stížnostního soudu, jakož i řízení mu předcházející, byly skutečně zatíženy vadou ve smyslu dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. f) tr. ř., na který rovněž odkázal. Důvod dovolání podle § 265b odst. 1 písm. f) tr. ř. je dán v případech, kdy soud učinil některé z rozhodnutí uvedených v § 265a odst. 2 písm. c), d), f) a g) tr. ř., přestože pro takový postup nebyly splněny zákonné podmínky. Lze jej tedy mimo jiné spatřovat v tom, že soud zastavil trestní stíhání z některého z fakultativních důvodů podle § 172 odst. 2 tr. ř., ačkoliv žádný z nich v konkrétní trestní věci nebyl dán.

14. Z výše uvedeného je zřejmé, že nejvyšší státní zástupce svými námitkami vůči zastavení trestního stíhání obviněného V. B. podle § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. v trestní věci vedené Okresním soudem v Českých Budějovicích pod sp. zn. 3 T 172/2015 uplatnil deklarované dovolací důvody právně relevantně.

IV.

Důvodnost dovolání

15. Protože Nejvyšší soud zároveň neshledal důvody pro odmítnutí dovolání podle § 265i odst. 1 tr. ř., přezkoumal podle § 265i odst. 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost výroků rozhodnutí, proti kterým bylo dovolání podáno, a to v rozsahu a z důvodů, jež byly v dovolání relevantně uvedeny, jakož i řízení napadené části rozhodnutí předcházející, a dospěl k následujícím závěrům:

16. V první řadě je třeba připomenout, že zastavení trestního stíhání podle § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. je fakultativním rozhodnutím, které lze vydat tehdy, je-li trest, k němuž trestní stíhání může vést, zcela bez významu vedle trestu, který byl obviněnému již uložen nebo který ho podle očekávání postihne pro jiný čin. Pro správné použití ustanovení § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. je nutno primárně vycházet z úvahy, zda uložený nebo očekávaný trest za jiný skutek (trestný čin) bude dostatečný k dosažení účelu trestu. Nejvyšší soud ve své rozhodovací praxi k uvedeným otázkám zastává právní názor, že k takovému závěru zásadně nepostačuje pouhé srovnání trestních sazeb u jednotlivých

trestných činů, ale je vždy nezbytné porovnávat trest, který buď již byl, anebo by měl být z hledisek § 39 a násl. tr. zákoníku za jiný trestný čin uložen, ve vztahu k trestu, který lze podle stejných hledisek očekávat za čin, jehož se má zastavení trestního stíhání týkat. K výše uvedené zásadě však přistupuje ještě další významné kritérium spočívající v tom, že při rozhodování o zastavení trestního stíhání podle § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. musí být vedle uloženého nebo očekávaného trestu za jiný trestný čin přihlíženo k povaze a závažnosti posuzovaného jednání a poměrům pachatele a jeho dosavadnímu způsobu života (§ 37 odst. 1, § 39 tr. zákoníku) a v souvislosti s tím k účelu trestu (k tomu srov. přiměřeně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 4. 2001, sp. zn. [3 Tz 68/2001](#)).

17. Nejvyšší soud z podnětu dovolání nejvyššího státního zástupce podaného v neprospěch obviněného se zabýval specifickou problematikou možnosti zastavení trestního stíhání pachatele podle § 172 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku v případech, kdy je konáno pro skutek, který naplňuje skutkovou podstatu trestného činu (přečinu) maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku. Mimo jiné zdůraznil, že záměrem zákonodárce při konstrukci skutkové podstaty tohoto trestného činu bylo postihnout jednání pachatele spočívající v nenastoupení do výkonu uloženého trestu odnětí svobody, které ve svém důsledku maří samotný účel trestu, ať už po stránce výchovné, preventivní, respresivní aj. Pokud se totiž odsouzený záměrně vyhýbá výkonu uloženého trestu odnětí svobody, snižuje jím současně jeho efektivitu. Právě z toho důvodu existuje zájem společnosti na tom, aby na takové jednání odsouzeného bylo adekvátně reagováno v podobě vyvození odpovídajících trestněprávních důsledků. V tomto smyslu je tedy nutné klást důraz na skutečnost, že pachatel zcela záměrně maří výkon již jednoho nebo více uložených trestů odnětí svobody, a jeho jednání tak výrazně nabývá na společenské škodlivosti a závažnosti, která se zvyšuje jak celkovou délkou trvání takového protiprávního stavu, tak i samotnou délkou uloženého trestu nebo trestů, jejichž výkon maří. Skutková podstata trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání je konstruována takovým způsobem, že ze samotné povahy věci nelze argumentovat tím, že případné uložení dalšího trestu za jeho spáchání by bylo nadbytečné. Uvedený myšlenkový postup by značně zpochybnil smysl existence této skutkové podstaty, neboť by ve svém důsledku vedl k absurdnímu závěru, že čím dlouhodobější trest odnětí svobody bude odsouzenému v předcházející trestní věci uložen, tím bezvýznamnější a méně účelné se vedle něho bude jevit jeho potrestání za trestný čin spáchaný nenastoupením takového trestu. Pachatel by se tak v konečném důsledku mohl výkonu původně uloženého trestu vyhýbat, aniž by zároveň musel počítat s tím, že za takové jednání bude nutně následovat trestní postih (k tomu srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 7. 2013, sp. zn. [8 Tdo 642/2013](#)).

18. Proto Nejvyšší soud vyhověl dovolání nejvyššího státního zástupce a z jeho podnětu, za splnění podmínek § 265p odst. 1 tr. ř., zrušil jak usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 12. 11. 2015, č. j. 4 To 697/2015-140, tak i jemu předcházející usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích pod č. j. 3 T 172/2015-127. Podle § 265k odst. 2 věty druhé tr. ř. zrušil i všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 265l odst. 1 tr. ř. pak Okresnímu soudu v Českých Budějovicích přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

19. Věc se tak vrací do stadia, kdy se Okresní soud v Českých Budějovicích bude muset podanou obžalobou znovu zabývat. V novém řízení bude postupovat v souladu s právním názorem, který k projednávaným otázkám vyslovil Nejvyšší soud (§ 265s odst. 1 tr. ř.). Jde především o to, aby při volbě svého dalšího postupu ve věci a způsobu rozhodnutí zohlednil výše naznačená výkladová východiska k možnosti zastavit trestní stíhání pro neúčelnost podle § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. u pachatele trestného činu podle § 337 tr. ř., spáchaného mařením (nenastoupením) nařízeného výkonu trestu odnětí svobody. Na tomto místě je zapotřebí poznamenat, že Nejvyšší soud ve shora zmiňovaném usnesení ve věci sp. zn. [8 Tdo 642/2013](#) vyhověl dovolání nejvyššího státního zástupce za situace, kdy se posuzovaná trestná činnost obviněného omezila jenom na nenastoupení dříve

uloženého trestu odnětí svobody v trvání osmi a půl roku. V nyní posuzované trestní věci obviněný V. B. nejen udržoval obdobný protiprávní stav, ale během té doby měl podle podané obžaloby navíc páchat další trestnou činnost.